

II

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező)

HATÁROZATOK

TANÁCS

A TANÁCS HATÁROZATA

(2007. november 8.)

a közösségi Polgári Védelmi Mechanizmus kialakításáról (átdolgozás)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2007/779/EK, Euratom)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 308. cikkére,

tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 203. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére, ⁽¹⁾

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére, ⁽²⁾

mivel:

- (1) A polgári védelmi segítségnyújtási beavatkozások terén a fokozott együttműködés előmozdítását segítő közösségi eljárás kialakításáról szóló, 2001. október 23-i 2001/792/EK, Euratom tanácsi határozat ⁽³⁾ (a továbbiakban: a mechanizmus) néhány jelentős változtatásra szorul annak érdekében, hogy következetesebb és hatékonyabb legyen az Európai Unió reagálása a veszélyhelyzetekben. Az egyértelműség érdekében az említett határozatot át kell dolgozni.
- (2) Az elmúlt évek során jelentősen megnőtt a természeti és ember által okozott katasztrófák gyakorisága, súlyossága és intenzitása, ami emberi életet követelt, javak – beleértve a kulturális örökség részeit – elvesztéséhez vezetett,

valamint a gazdasági és társadalmi infrastruktúra tönkretételét eredményezte, és környezeti károkat okozott.

- (3) A természeti, illetve műszaki katasztrófák során a tagállamok közötti kölcsönös segítségnyújtás javításáról szóló, 1991. július 8-i tanácsi, és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott állásfoglalás ⁽⁴⁾ végrehajtására vonatkozó közösségi intézkedések hozzájárultak a személyek, a környezet és a tulajdon védelméhez. Az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottsága (UN/ECE) keretében létrejött és a 98/685/EK tanácsi határozattal ⁽⁵⁾ jóváhagyott, az ipari balesetek országhatáron túli hatásairól szóló egyezmény segítette tovább javítani az ipari balesetek megelőzését és kezelését.
- (4) A 2001/792/EK, Euratom határozattal a polgári védelmi segítségnyújtási beavatkozások terén a fokozott együttműködés előmozdítását segítő közösségi mechanizmust (a továbbiakban: a mechanizmus) hoztak létre. A mechanizmus általános célja, hogy súlyos veszélyhelyzetek esetén kérésre támogatást nyújtson, illetve előmozdítsa a tagállamok és a Közösség segítségnyújtási beavatkozásának tökéletesebb összehangolását, a Közösség elszigetelt, legkülső és más régiói és szigetei sajátos igényeinek figyelembevételével. Az elmúlt három év során jelentősen megnőtt az azonnali polgári védelmi segítségnyújtásra szolgáló mechanizmust igénylő országok száma. A mechanizmust meg kell erősíteni annak érdekében, hogy biztosítva legyen a hatékonyabb és láthatóbb európai szolidaritás, és hogy lehetővé váljon a tagállamok polgári védelmi moduljain alapuló európai gyorsreagálási képesség kifejlesztése, amint arra az Európai Tanács a 2005. június 16-án és 17-én megtartott ülésén, valamint az Európai Parlament a szökőár-katasztrófáról szóló, 2005. január 13-i állásfoglalásában felszólított.

⁽¹⁾ A 2006. október 24-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ HL C 195., 2006.8.18., 40. o.

⁽³⁾ HL L 297., 2001.11.15., 7. o.

⁽⁴⁾ HL C 198., 1991.7.27., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 326., 1998.12.3., 1. o.

- (5) A mechanizmus kellően figyelembe veszi a vonatkozó közösségi jogszabályokat és a nemzetközi kötelezettségeket. Következésképpen ez a határozat nem érintheti a tagállamok két- vagy többoldalú szerződésekből előírt, az e határozat hatálya alá tartozó ügyekkel kapcsolatos kölcsönös jogait és kötelezettségeit.
- (6) A mechanizmus elősegíti a Közösségen belül vagy kívül előforduló valamennyi súlyos vészhelyzetre – beleértve a természeti és az ember által okozott katasztrófákat, a terrorcselekményeket és a technológiai, radiológiai és környezeti baleseteket – adott polgári védelmi reagálást, ideértve a véletlen tengerszennyezést. E vészhelyzetek mindegyike esetén kérhető polgári védelmi segítségnyújtás az érintett ország reagálási képességeinek kiegészítése céljából.
- (7) A megelőzésnek nagy jelentősége van a természeti, műszaki és környezeti katasztrófák elleni védekezésben, és ez további intézkedések mérlegelését igényelheti. Az érzékelő és korai figyelmeztető rendszerek továbbfejlesztéséhez való hozzájárulásával a Közösség segíti a tagállamokat a katasztrófákra való reagálás átfutási idejének minimalizálásában és az uniós polgárok riasztásában. Ezeknek a rendszereknek tekintetbe kell venniük a már meglévő információs forrásokat, és ezeken kell alapulniuk.
- (8) A tagállamok és a Közösség szintjén előkészítő intézkedéseket kell hozni, hogy a beavatkozási egységek a vészhelyzetekben szükség szerinti gyorsasággal és összehangoltan, megfelelő rugalmassággal mozgósíthatók legyenek, és képzési program révén az értékelő, illetve koordináló egységek, beavatkozási egységek, valamint a szükség szerinti egyéb erőforrások hatékony reagáló képessége és feladataik kölcsönös kiegészítése biztosított legyen.
- (9) További előkészítő intézkedések magukban foglalják a szükséges egészségügyi erőforrásokkal kapcsolatos információk összegyűjtését és az új technológiák alkalmazásának ösztönzését. Ezek az információk azokkal az egészségügyi erőforrásokkal kapcsolatosak, amelyeket a tagállamok önkéntes alapon rendelkezésre bocsáthatnak a közegészség védelmére azt követően, hogy a mechanizmus keretében való beavatkozásra érkezett kérés. Az Európai Közösséget létrehozó szerződés 296. cikke értelmében egyetlen tagállam sem kötelezhető arra, hogy olyan információkat szolgáltatson, amelyek felfedése véleménye szerint ellentétes saját alapvető biztonsági érdekeivel.
- (10) A polgári védelmi reagálási képesség fejlesztéséhez való hozzájárulás érdekében meg kell fontolni az egy vagy több tagállam olyan erőforrásaiból álló további polgári védelmi beavatkozási modulok kifejlesztését, amelyeknek célja, hogy teljes mértékben együttműködtethetők legyenek. A modulokat tagállami szinten kell megszervezni, és azok vezetése és irányítása is a tagállamok hatásköre.
- (11) A Közösségen belüli olyan súlyos vészhelyzet vagy annak közvetlen veszélye esetében, amely határokon átnyúló hatásokat vált vagy válthat ki, illetve egy vagy több tagállam részéről segélykéréshez vezethet, szükség szerint megfelelő értesítést kell küldeni egy megbízhatóan kialakított, vészhelyzet kezelésére szolgáló közös kommunikációs és tájékoztatási rendszer útján.
- (12) A mechanizmusnak lehetővé kell tennie a mozgósítást és a koordináció előmozdítását, és a fokozott védelem biztosításához hozzájárulva támogatnia kell a segítségnyújtási beavatkozásokat, elsősorban a személyek, valamint a környezet és az anyagi javak tekintetében, beleértve a kulturális örökséget is, ilyen módon csökkentve a veszteséget emberéletben, a sebesülést, az anyagi, gazdasági és környezeti kárt, hozzájárulva a társadalmi kohézió és szolidaritás céljainak eléréséhez. A polgári védelmi segítségnyújtás terén történő megerősített együttműködést közösségi polgári védelmi rendszerre kell alapozni, amely a Bizottság és a tagállamokban lévő kapcsolattartási pontok által irányított megfigyelési és tájékoztatási központból, valamint egy közös vészhelyzeti kommunikációs és információs rendszerből áll. Ennek biztosítani kell egy keretet az ellenőrzött vészhelyzeti információ összegyűjtéséhez, annak a tagállamok számára történő továbbadásához, és a beavatkozások során szerzett ismeretek megosztásához.
- (13) A tagállamokban lévő kapcsolattartási pontoknak képesnek kell lenniük tájékoztatást adni az érintett ország által kért polgári védelmi segítségnyújtás rendelkezésre állásáról, beleértve a katonai eszközökkel és képességekkel kapcsolatban rendelkezésre álló információkat.
- (14) A közösségi szintű gyorsreagálási képesség fejlesztésének támogatása érdekében javítani kell a megfelelő szállítóeszközök hozzáférhetőségén. A Közösségnek támogatnia kell és ki kell egészítenie a tagállamok erőfeszítéseit azáltal, hogy elősegíti a tagállamok szállítási erőforrásainak összegyűjtését, és ahol szükséges, hozzájárul további szállítóeszközök finanszírozásához.
- (15) A Közösségen kívüli polgári védelmi segítségnyújtási beavatkozás terén a mechanizmusnak elő kell segítenie és támogatnia kell a Közösség és a tagállamok által végrehajtott intézkedéseket. A Közösségen kívüli segítségnyújtási beavatkozások vagy önállóan, vagy valamely nemzetközi szervezet által irányított művelet részeként hajthatók végre, amely esetben a Közösségnek ki kell alakítania kapcsolatait az adott nemzetközi szervezetekkel.

- (16) Az ENSZ-nek, amennyiben jelen van, átfogó koordináló szerepe van a harmadik országbeli mentési műveletekben. A rendelkezésre álló erőforrások maximalizálása és a munkavégzés szükségtelen megkettőzésének elkerülése érdekében a mechanizmus keretében biztosított polgári védelmi segítségnyújtást az ENSZ-szel és más illetékes nemzetközi szereplőkkel együtt kell koordinálni. A közösségi szintű javított koordináció előfeltétele az általános koordináció támogatásának és a globális mentési erőfeszítésekhez való átfogó európai hozzájárulás biztosításának. Súlyos vészhelyzetek esetén, ahol mind a mechanizmus, mind pedig a humanitárius segítségnyújtásról szóló, 1996. június 20-i 1257/96/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ keretében nyújtanak segítséget, a Bizottságnak biztosítani kell az átfogó közösségi reakálás hatékonyságát, egységességét és kiegészítő jellegét.
- (17) A mechanizmus eszközként szolgálhat az Európai Unióról szóló szerződés V. címében említett, a válságkezelés terén a közösségi polgári védelmi mechanizmus alkalmazásáról szóló, 2003. szeptember 29-i tanácsi és bizottsági együttes nyilatkozattal összhangban történő válságkezelés megkönnyítéséhez és támogatásához is. Ez a határozat nem érinti az elnökségnek a válságkezelést érintő, az említett cím szerinti hatáskörét és szerepét.
- (18) A mechanizmus a harmadik országokban bekövetkezett súlyos vészhelyzetek idején uniós állampolgároknak nyújtott, polgári védelmi tevékenységekkel kapcsolatos konzuli segítségre is alkalmazható, ha ezt a tagállamok konzuli hatóságai igénylik.
- (19) Ha helyénvalónak vélik a katonai eszközök és képességek alkalmazását, a katonasággal való együttműködésnek meg kell felelnie a Tanács vagy annak illetékes szervei által meghatározott, a polgári lakosság védelméhez szükséges katonai eszközöknek és képességeknek a mechanizmus számára való rendelkezésre bocsátására vonatkozó szabályoknak, eljárásoknak és kritériumoknak.
- (20) A katonai eszközök alkalmazásának a vonatkozó ENSZ-iránymutatások elveinek is meg kell felelniük.
- (21) A tagjelölt országok részvételét és a harmadik országokkal, valamint a nemzetközi és regionális szervezetekkel történő együttműködést is lehetővé kell tenni.
- (22) Az e határozat végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal⁽²⁾ összhangban kell elfogadni.
- (23) E határozat célját – nevezetesen a Közösség és a tagállamok közti fokozott együttműködés elősegítését a polgári védelmi segítségnyújtási beavatkozások terén súlyos vészhelyzetek vagy azok bekövetkezése esetén – nem lehet a tagállamok szintjén megvalósítani, ezért a javasolt fellépés mértéke és hatásai miatt, és figyelemmel a mechanizmus működéséből adódóan az emberi életek elvesztése és a károk csökkentése vonatkozásában bekövetkező előnyökre – az jobban megvalósítható közösségi szinten.
- Ha egy súlyos vészhelyzet meghaladja az érintett tagállam reagálási képességeit, akkor ennek a tagállamnak képesnek kell lennie a mechanizmushoz folyamodni saját polgári védelmi erőforrásai kiegészítése érdekében. Ezért a Közösség intézkedéseket fogadhat el az Európai Közösséget létrehozó szerződés 5. cikkében megállapított szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányossági elvnek megfelelően, ez a határozat nem lépi túl az említett cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (24) Az Európai Közösséget létrehozó szerződés és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés kizárólag a 308., illetve a 203. cikkben ad felhatalmazást e határozat elfogadásához,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

I. FEJEZET

Tárgy és hatály

1. cikk

(1) E határozat közösségi mechanizmust (a továbbiakban: mechanizmus) vezet be a Közösség és a tagállamok közötti fokozott együttműködés előmozdítására súlyos vészhelyzetek vagy közvetlenül fenyegető súlyos vészhelyzet esetén.

(2) A mechanizmus révén biztosított védelem elsősorban a személyek, valamint a környezet és a tulajdon – beleértve a kulturális örökséget is – védelmére terjed ki, a Közösségen belül vagy kívül bekövetkező természeti és ember által okozott katasztrófák, terrorcselekmények, műszaki, radiológiai vagy környezeti balesetek – beleértve a véletlen tengerszennyezést – esetén, figyelembe véve egyúttal az elszigetelt, legkülső és egyéb régiókat, valamint a Közösség szigeteit.

⁽¹⁾ HL L 163., 1996.7.2., 1. o. A legutóbb az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o. A 2006/512/EK határozattal (HL L 200., 2006.7.22., 11. o.) módosított határozat.

A mechanizmus nem érinti az Európai Közösség vagy az Európai Atomenergia-közösség meglévő, vonatkozó jogszabályaiban vagy a hatályos nemzetközi szerződésekben előírt kötelezettségeket.

2. cikk

A mechanizmus komponensek és intézkedések sorából áll, beleértve az alábbiakat is:

1. veszélyhelyzetek esetén a segítségnyújtáshoz a tagállamokban rendelkezésre álló beavatkozási egységek és egyéb segítségnyújtási módok azonosítása;
2. képzési program kidolgozása és végrehajtása a beavatkozási egységek és a többi a segítségnyújtásban részt vevő személy, valamint az értékelésért, és/vagy koordinálásért felelős (a továbbiakban: értékelő és/vagy koordináló) egységek szakértői számára;
3. a beavatkozások fő szempontjaival foglalkozó műhelyek, szemináriumok és kísérleti projektek;
4. az értékelésért és vagy koordinálásért felelős egységek létrehozása és útnak indítása;
5. olyan Megfigyelési és Tájékoztatási Központ (MIC) létrehozása, amely napi 24 órán át elérhető és azonnali reagálásra képes, valamint – a mechanizmus céljai érdekében – a tagállamok és a Bizottság rendelkezésére áll;
6. veszélyhelyzetek esetére Közös Kommunikációs és Tájékoztatási Rendszer (CECIS) létrehozása és irányítása, az információk közlésének és cseréjének biztosítására az MIC és a tagállamok által erre kijelölt operatív kapcsolattartási pontok között;
7. az EU területét esetleg súlytó katasztrófákra vonatkozó érzékelő és korai figyelmeztető rendszerek kifejlesztésének elősegítése a tagállamok és a Közösség gyors reagálásának lehetővé tétele érdekében, valamint az ezek létrehozásához való hozzájárulás az ilyen rendszerek szükségességére és megvalósíthatóságára vonatkozó tanulmányok és értékelések, valamint azon intézkedések révén, amelyek elősegítik e rendszerek egymással, valamint a MIC-kel és a CECIS-szel való összeköttetését. E rendszereknek figyelembe kell venniük a meglévő információkat, valamint a megfigyelő és érzékelő erőforrásokat, és ezekre kell építeniük;
8. a tagállamok segítése a felszereléshez és szállítási erőforrásokhoz való hozzáférésben az alábbiak révén:

a) a tagállamok által rendelkezésre bocsátható felszerelésre és szállítási erőforrásokra vonatkozó információk nyújtása és cseréje az ilyen felszerelés és szállítási erőforrások összevonásának elősegítése céljából;

b) a tagállamok segítése az egyéb források – például a kereskedelmi piaci szereplők – által esetleg rendelkezésre bocsátott szállítási erőforrások azonosítása és az azokhoz való hozzáférés megkönnyítése tekintetében;

c) a tagállamok segítése az egyéb források – például a kereskedelmi piaci szereplők – által rendelkezésre bocsátott felszerelés azonosításában;

9. a tagállamok által biztosított szállítási szolgáltatások kiegészítése a súlyos vészhelyzetekre való gyors reagálás biztosításához szükséges további szállítási erőforrások rendelkezésre bocsátása révén;

10. harmadik országokban bekövetkezett súlyos vészhelyzetek idején az uniós polgároknak való, polgári védelmi tevékenységekkel kapcsolatos konzuli segítségnyújtás elősegítése, ha ezt a tagállamok konzuli hatóságai igénylik;

11. egyéb, a mechanizmus keretén belül szükséges támogató és kiegészítő intézkedés a polgári védelmi pénzügyi eszköz létrehozásáról szóló, 2007. március 5-i 2007/162/EK, Euratom tanácsi határozat ⁽¹⁾ 4. cikkében említetteknek megfelelően.

3. cikk

E határozat alkalmazásában a következő fogalom meghatározásokat kell alkalmazni:

1. „súlyos veszélyhelyzet”: minden olyan helyzet, amelynek az emberekre, a környezetre vagy a tulajdonra káros hatása van vagy lehet, és amely a mechanizmus keretében történő segítségnyújtási kérelmet tehet szükségessé;
2. „reagálás”: valamely súlyos vészhelyzet során vagy azt követően annak közvetlen hatásának kezelését célzó, az e mechanizmus keretében hozott intézkedés;
3. „felkészültség”: az emberi és anyagi erőforrások felkészültségének és képességének olyan – előzetesen meghozott intézkedések eredményeként elért – szintje, amely biztosítja a vészhelyzetre való hatékony és gyors reagálást;
4. „korai előrejelzés”: időben történő és hatékony információszolgáltatás, amely lehetővé teszi a kockázatok elkerülését vagy csökkentését célzó intézkedések meghozatalát, és biztosítja a hatékony válaszadásra való felkészültséget;

⁽¹⁾ HL L 71., 2007.3.10., 9. o.

5. „modul”: a tagállamok képességeinek előre meghatározott feladatokra és igényekre orientált, önálló és autonóm módon való megszervezése, vagy a tagállamok emberi és anyagi erőforrások kombinációjából álló, mobil operatív csoportja, amelyet beavatkozási képessége vagy azon feladatok alapján lehet azonosítani, amelyeket képes elvégezni.

II. FEJEZET

Felkészültség

4. cikk

(1) A tagállamok előzetesen kijelölik azokat a beavatkozási egységeket vagy modulokat, amelyek a beavatkozáshoz rendelkezésre állhatnak, vagy az értesítéstől számított nagyon rövid idő alatt létrehozhatóak, és a segítségkérést követően általában 12 órán belül útnak indíthatók. Figyelembe veszik, hogy az egység vagy modul összetételét az adott veszélyhelyzet jellegének és a veszélyhelyzettel kapcsolatos sajátos igényeknek megfelelően kell kialakítani.

(2) A tagállamok kiválasztják azokat a szakértőket, akiket a veszélyhelyzet helyszínén az értékelő, és/vagy koordináló egységben tudnak alkalmazni.

(3) A tagállamok önkéntes alapon – különösen annak érdekében, hogy megfeleljenek a mechanizmus keretében megfogalmazott, elsőbbséget élvező beavatkozási vagy támogatási szükségleteknek – olyan modulok kifejlesztésén dolgoznak, amelyek

a) a mechanizmusban részt vevő egy vagy több tagállam erőforrásaiból állnak;

b) képesek a reagálási területeken feladatokat ellátni;

c) képesek feladataikat az elismert nemzetközi iránymutatóknak megfelelően ellátni, és ezért:

i. a segítségnyújtásra irányuló kérést követően nagyon rövid idő alatt bevethető;

ii. képesek önállóan és önállóan meghatározott időtartamig működni, ha a helyszíni körülmények megkövetelik;

d) más modulokkal együttműködtethető;

e) képzéseken és gyakorlatokon mentek keresztül annak érdekében, hogy teljesítsék az a)–d) pont követelményeit;

f) az általuk végrehajtott műveletért felelős személy felügyelete alatt állnak;

g) képesek segítséget nyújtani más uniós szerveknek és/vagy nemzetközi intézményeknek, különösen az ENSZ-nek.

(4) A tagállamok mérlegelik annak a lehetőségét, hogy szükség szerint az illetékes szolgálatok útján rendelkezésre álló más beavatkozási segítséget is rendelkezésre bocsássanak, így például az adott veszélyhelyzetre szakosodott személyzet és a felszerelés biztosítása terén, valamint olyan erőforrások igénybevételeként a lehetőségét, amelyek nem kormányzati szervezetek és más megfelelő szervezetek útján biztosíthatók.

(5) Azok a tagállamok, amelyek élni kívánnak ezzel a lehetőséggel, a megfelelő biztonsági korlátokra is figyelemmel információval szolgálnak azokról az érintett katonai eszközökről és képességekről, amelyeket végső megoldásként a mechanizmus keretében a polgári védelmi segítségnyújtás részeként fel lehet használni, mint például a szállítási eszközökről és a logisztikai vagy egészségügyi segítségről.

(6) A tagállamok e határozat elfogadásától számított 6 hónapon belül közlik az egységekre, a szakértőkre, az ezen cikk (1)–(4) bekezdésében említett modulokra és más beavatkozási támogatásra vonatkozó általános jellegű vonatkozó információkat, és szükség szerint haladéktalanul frissítik azokat, továbbá az 5. cikk 6. pontjában említett egészségügyi erőforrásokra vonatkozó információkat.

(7) A tagállamok – ha igénylik, a Bizottság támogatásával – meghozzák az általuk szolgáltatott, időben biztosított polgári védelmi segítségnyújtáshoz szükséges intézkedéseket.

(8) A tagállamok kijelölik a kapcsolattartási pontokat, és erről tájékoztatják a Bizottságot.

5. cikk

A Bizottság a következő feladatokat hajtja végre:

1. létrehozza és irányítja az MIC-t;

2. létrehozza és irányítja a CECIS-t;

3. hozzájárul a katasztrófákra vonatkozó érzékelő és korai figyelmeztető rendszerek kifejlesztéséhez, a 2. cikk (7) bekezdésében meghatározottaknak megfelelően;

4. megteremti a lehetőséget a szakértők kis csoportjainak lehető leggyorsabb mozgósításához és útnak indításához, akik felelősek:

a) a tagállamok által és a mechanizmus keretében rendelkezésre álló segítség fényében a segítséget kérő ország polgári védelmi szükségleteinek felméréseért;

b) szükség szerint a helyszíni polgári védelmi segítségnyújtási műveletek előmozdításáért és összehangolásáért, valamint szükség és lehetőség szerint a segélykérő állam illetékes hatóságaival történő kapcsolattartásért;

5. beindít egy oktatási programot, amelynek célja a polgári védelmi segítségnyújtás összehangolásának javítása a 4. cikk (1) bekezdésében említett beavatkozási egységek és modulok, vagy, szükség szerint, a 4. cikk (4) bekezdésében említett egyéb a segítségnyújtásban részt vevő személyek között az összeegyeztethetőség és a kölcsönös kiegészítés biztosításával, valamint a 4. cikk (2) bekezdésében említett szakemberek szakértelmének javításával. A programnak ki kell terjednie közös tanfolyamokra és gyakorlatokra, és egy olyan csererendszert kell tartalmaznia, amelynek révén az egység tagjait más tagállamokba küldhetik;
6. súlyos veszélyhelyzet esetén összegyűjti és egybeveti a tagállamok azon szérumok és oltóanyagok gyártásában vagy más szükséges egészségügyi erőforrások fenntartásában megnyilvánuló kapacitására, illetve azokra a készletekre vonatkozó információkat, amelyek rendelkezésre állhatnak a beavatkozáshoz;
7. programot indít el a mechanizmus keretében végrehajtott beavatkozásokból szerzett tapasztalatok értékelésére, és ezek terjesztésére az információs rendszeren keresztül;
8. ösztönzi és bátorítja az új technológiák bevezetését és alkalmazását a mechanizmus céljai érdekében;
9. meghozza a 2. cikk (8) és (9) bekezdésében felsorolt intézkedéseket;
10. megteremti a lehetőséget az értékelő és/vagy koordináló szakértők számára történő alapvető logisztikai támogatás biztosításához;
11. meghoz bárminemű egyéb, a mechanizmus keretében szükséges támogató és kiegészítő intézkedést a polgári védelmi pénzügyi eszköz létrehozásáról szóló 2007/162/EK, Euratom határozat 4. cikkében említetteknek megfelelően.

III. FEJEZET

Reagálás

6. cikk

(1) A Közösségen belüli olyan súlyos veszélyhelyzet esetén vagy közvetlenül fenyegető súlyos veszélyhelyzet esetén, amely határon átnyúló hatásokat vált ki, vagy ilyen hatások kiváltására alkalmas, az a tagállam, amelyben a veszélyhelyzet bekövetkezett, késedelem nélkül értesíti a Bizottságot és azokat a tagállamokat, amelyeket a veszélyhelyzet érinthet.

Az első albekezdés nem alkalmazandó, amennyiben a tájékoztatási kötelezettséget már teljesítették az Európai Közösség vagy az Európai Atomenergia-közösség vonatkozó jogszabályai, vagy a hatályos nemzetközi szerződések értelmében.

(2) A Közösségen belüli olyan súlyos veszélyhelyzet esetén vagy közvetlenül fenyegető súlyos veszélyhelyzet esetén, amely

egy vagy több tagállam részéről segélykéréssel járhat, az a tagállam, amelyben a veszélyhelyzet bekövetkezett, késedelem nélkül értesíti a Bizottságot abban az esetben, ha várható egy esetleges segélykérés a MIC-en keresztül, azért, hogy a Bizottság szükség szerint tájékoztathassa a többi tagállamot, és illetékes szerveit mozgósíthassa.

(3) Ezt az értesítést, szükség szerint, a CECIS-en keresztül kell megküldeni.

7. cikk

(1) Ha a Közösségen belül súlyos veszélyhelyzet áll elő, a tagállam segítséget kérhet a MIC-en keresztül vagy közvetlenül a többi tagállamtól. A megkeresést a lehető legrészletesebben kell megfogalmazni.

(2) A MIC-en keresztül történő segítségnyújtás kérése esetén a megkeresés kézhezvételét követően a Bizottság, szükség szerint és késedelem nélkül:

a) továbbítja a kérést a többi tagállam kapcsolattartási pontjaihoz;

b) elősegíti az egységek, a szakértők, modulok és a segítségnyújtásban részt vevő egyéb személyek mozgósítását;

c) összegyűjti a veszélyhelyzettel kapcsolatos megerősített információkat, és továbbítja azokat a tagállamoknak.

(3) A tagállam, amelyhez segítségnyújtás iránti megkeresést intéztek, azonnal eldönti, hogy képes-e a szükséges segítségnyújtására, és erről a segélykérő tagállamot az MIC-en keresztül vagy közvetlenül tájékoztatja, megjelölve az általa biztosítható segítség mértékét és feltételeit. Ha egy tagállam közvetlenül tájékoztatja a segélykérő tagállamot, akkor ennek megfelelően az MIC-et is tájékoztatnia kell. A MIC folyamatosan tájékoztatja a tagállamokat.

(4) A segítségnyújtási beavatkozások irányításáért a segélykérő tagállam a felelős. A segélykérő tagállam hatóságai iránymutatásokat hoznak, és szükség esetén kijelölik a beavatkozási egységekre vagy modulokra bízott feladatok határait. Az ezen feladatok végrehajtásának részletezése a segítséget nyújtó tagállam által kijelölt, ezzel megbízott felelős feladata.

(5) Ha a segélykérő tagállam felkéri a beavatkozási egységeket, hogy nevében lássák el a beavatkozás irányítását, a tagállamok és a Közösség által küldött egységek törekszenek műveleteik összehangolására.

(6) Az értékelő és/vagy koordináló egységek bevetésük során előmozdítják a beavatkozási egységek közötti összehangolást és kapcsolatot tartanak a beavatkozást kérő tagállam illetékes hatóságával.

8. cikk

(1) A Közösségen kívül bekövetkező súlyos vészhelyzetek esetén, kérésre a 7. cikk is alkalmazható a Közösségen kívül történő polgári védelmi segítségnyújtási beavatkozások vonatkozásában.

Ezek a beavatkozások akár önálló segítségnyújtási beavatkozás-ként, akár valamely nemzetközi szervezet által irányított beavatkozás részeként is végrehajthatók.

Az e cikkben foglalt koordinációs intézkedések hatályába kizárólag a mechanizmus keretében való segítségnyújtás tartozik.

Az e cikk alapján hozott intézkedések nem érintik az Európai Unióról szóló szerződés V. címe alapján hozott intézkedéseket.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett polgári védelmi segítségnyújtást kérésre rendelkezésre bocsátják a MIC-en keresztül, az Európai Unió Tanácsának elnökségét betöltő tagállam (a továbbiakban: az elnökség), biztosítja a polgári védelmi segítségnyújtási beavatkozások átfogó koordinálás át, ugyanakkor tiszteletben tartja a Bizottságnak a (4) bekezdésben meghatározott operatív koordinációs szerepét.

(3) A politikai és stratégiai koordináció tekintetében az elnökség elsősorban

- a) értékeli, hogy helyes-e a mechanizmus mint a válságkezelést megkönnyítő és támogató eszköz esetleges alkalmazása;
- b) politikai szinten kapcsolatot létesít az érintett harmadik országgal – ha ezt szükségesnek ítéli –, és a veszélyhelyzet valamennyi szakaszában kapcsolatot tart ezzel az országgal a segítségnyújtási beavatkozás átfogó politikai és stratégiai keretét illetően.

Az elnökség adott esetben megkérhet egy másik tagállamot a politikai és stratégiai koordinálás részben vagy egészben történő elvégzésére, vagy felkérheti a Bizottságot e koordinálás támogatására.

(4) Az operatív koordinálást a Bizottság az elnökséggel szoros együttműködésben végzi a (3) bekezdésben említett politikai és stratégiai koordinálás keretei között. Az operatív koordinálás szükség szerint a következő tevékenységeket foglalja magában:

- a) folyamatos párbeszéd folytatása a tagállamok kapcsolattartó pontjaival annak érdekében, hogy a mechanizmus révén hatékony és koherens európai polgári védelmi hozzájárulást

nyújtsanak a segítségnyújtásra irányuló erőfeszítések összességéhez, különösen az alábbiak révén:

- i. a tagállamok haladéktalan tájékoztatása a segítségnyújtás iránti összes megkeresésről;
  - ii. helyszíni értékelő és/vagy koordináló egységek küldése a helyzet és a szükségletek felmérésére és/vagy a mechanizmus keretében nyújtott segítség gyakorlati koordinálásának megkönnyítésére a helyszínen;
  - iii. a szükségletek értékelése az értékelő és/vagy koordináló egységekkel és más szereplőkkel – beleértve az EU más szolgálatait – együttműködésben;
  - iv. az adott értékelések és elemzések megosztása valamennyi érintett szereplővel;
  - v. a tagállamok és más források által nyújtott segítség áttekintése;
  - vi. tanácsadás arra vonatkozóan, hogy milyen jellegű segítségnyújtás szükséges ahhoz, hogy garantálják a polgári védelmi segítségnyújtás összhangját a felmért szükségletekkel;
  - vii. segítség abban, hogy megoldják a segítségnyújtás megvalósításának gyakorlati nehézségeit az olyan területeken, mint a tranzit és a vám;
- b) kapcsolattartás az érintett harmadik országgal az olyan technikai részleteket illetően, mint például a segítségnyújtás iránti pontos igények, az ajánlatok elfogadása, valamint a segítség helyi fogadásának és elosztásának gyakorlati módozatai;
  - c) kapcsolattartás vagy együttműködés az Egyesült Nemzetek Humanitárius Ügyekért felelős Koordinációs Hivatalával (UNOCHA), ha jelen van, valamint a segítségnyújtásra irányuló erőfeszítések összességéhez hozzájáruló más szereplőkkel a szinergiák maximalizálása, a komplementaritásra törekvés, valamint az átfedések és lefedetlen területek elkerülése céljából;
  - d) kapcsolattartás valamennyi érintett szereplővel, különösen a mechanizmus keretében folytatott segítségnyújtási beavatkozás záró szakaszában, a zökkenőmentes átadás megkönnyítése céljából.

(5) A Bizottság szükség szerint eseti alapon további operatív feladatokat vállalhat az elnökség beleegyezésével.

(6) A Bizottság az elnökséggel szorosan együttműködve kijelöli a (4) bekezdés a) pontjának ii. alpontjában említett értékelő és/vagy koordináló egységeket. Az egységet a tagállamok által eseti alapon rendelkezésre bocsátott szakértők és egységvezető alkotják. A Bizottság képesítésük és szakmai tapasztalatuk alapján választja ki a szakértőket és az egység vezetőjét, beleértve a mechanizmussal kapcsolatosan elvégzett képzés szintjét, a mechanizmus keretében folytatott korábbi missziók során szerzett tapasztalatokat és más nemzetközi segítségnyújtási munkát. A választás más kritériumokon is alapul, beleértve a nyelvismeretet, annak érdekében, hogy az egység egészében véve rendelkezzen az adott helyzethez szükséges képességekkel.

A MIC szoros kapcsolatot tart fenn az értékelő és/vagy koordináló egységekkel, és támogatással és iránymutatással szolgál számukra.

(7) Az elnökség és a Bizottság szorosan együttműködik egymással, és folyamatos párbeszédet folytat a veszélyhelyzet valamennyi szakaszában a beavatkozásról.

Az operatív koordinálást teljes mértékben integrálni kell – ha jelen van – az ENSZ OCHA által végzett átfogó koordinálás kereteivel, és tiszteletben kell tartani annak vezető szerepét.

A mechanizmus révén végzett koordinálás nem érinti a részt vevő tagállamok és az érintett ország kétoldalú kapcsolatait, sem pedig a tagállamok és az ENSZ közötti együttműködést. E kétoldalú kapcsolatok arra is felhasználhatók, hogy hozzájáruljanak a mechanizmus keretében végzett koordinációhoz.

Törekedni kell az Unió vagy a Közösség más eszközeivel való szinergiákra és komplementaritásra. A Bizottságnak különösen a mechanizmus keretében végzett tevékenységek, valamint az 1257/96/EK rendelet által finanszírozott tevékenységek komplementaritásáról és koherenciájáról kell gondoskodnia.

A Közösségen kívüli súlyos vészhelyzet esetén a polgári védelem támogatásához rendelkezésre álló katonai eszközök és képességek esetleges felhasználásának összhangban kell állnia az Egyesült Nemzetek vonatkozó iránymutatásainak elveivel.

(8) Az elnökség és a Bizottság e cikkben említett koordinációs szerepe nem érinti a tagállamok hatáskörét és felelősségét saját egységeik, moduljaik és más támogatásuk tekintetében, beleértve a katonai eszközöket és képességeket. Az elnökség és a Bizottság általi koordinálás különösen nem jogosít fel arra, hogy utasítást adjanak a tagállamok olyan egységeinek, moduljainak vagy más résztvevőinek, amelyeket önkéntes alapon telepítenek a parancsnoksági szintű és helyszíni koordinációnak megfelelően.

(9) Az (1)–(8) bekezdésekben említett koordináció lehetővé tételéhez, valamint a segítségnyújtási erőfeszítések összességéhez való teljes hozzájárulás céljából

- a) az (1) bekezdésben említett polgári védelmi segítségnyújtást kérésre az MIC-en keresztül rendelkezésre bocsátó valamennyi tagállam teljes körűen tájékoztatja tevékenységeiről a MIC-et; és
- b) a mechanizmus keretében folytatott beavatkozásban részt vevő tagállamok helyszíni egységei és moduljai szoros kapcsolatot tartanak fenn a MIC helyszínen lévő koordináló és/vagy értékelő egységeivel.

9. cikk

A Bizottság a 2. cikk 8. és 9. pontjaiban felsorolt intézkedések meghozatala révén támogathatja és egészítheti ki a tagállamok által a mechanizmus keretében biztosított polgári védelmi segítségnyújtást.

IV. FEJEZET

Záró rendelkezések

10. cikk

A mechanizmusban való részvétel nyitva áll a tagjelölt országok számára.

Egyéb harmadik országok, valamint nemzetközi és regionális szervezetek is részt vehetnek a mechanizmus keretében végzett tevékenységekben, amennyiben az ezen harmadik országok vagy szervezetek és a Közösség közötti megállapodások azt lehetővé teszik.

11. cikk

E határozat alkalmazása céljából a tagállamok kijelölik az illetékes hatóságokat, és erről tájékoztatják a Bizottságot.

12. cikk

A Bizottság a 13. cikk (2) bekezdésében említett eljárások szerint végrehajtási szabályokat állapít meg, különösen az alábbi területeken:

1. a 4. cikk szerinti segítségnyújtási beavatkozáshoz rendelkezésre álló erőforrások;
2. a 2. cikk 5. pontjában előírt MIC;
3. a 2. cikk 6. pontjában előírt CECIS;

4. a 2. cikk 4. pontjában előírt értékelő és vagy koordináló egységek, beleértve a szakértők kiválasztásában irányadó követelményeket is;

5. a 2. cikk 2. pontjában előírt képzési program;

6. a 4. cikk 3. bekezdésében előírt modulok;

7. a 2. cikk 7. pontjában előírt érzékelő és korai figyelmeztető rendszerek,

8. 5. cikk 6. pontjában előírt egészségügyi erőforrásokkal kapcsolatos információ;

9. a 7. cikkben előírt Közösségen belüli beavatkozások, valamint a 8. cikkben előírt Közösségen kívüli beavatkozások.

13. cikk

(1) A Bizottságot a 2007/162/EK, Euratom határozat 13. cikke alapján létrehozott bizottság segíti.

(2) Ha e bekezdésre hivatkoznak, az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében előírt időszak három hónap.

14. cikk

A Bizottság, az értesítéstől számított minden harmadik évben értékeli e határozat alkalmazását, és az értékelés eredményeit továbbítja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

Az eredményekhez adott esetben csatolni kell az e határozat módosításaira irányuló javaslatokat.

15. cikk

A 2001/792/EK, Euratom határozatot hatályon kívül kell helyezni.

A hatályon kívül helyezett határozatra történő hivatkozásokat e határozatra történő hivatkozásoknak kell tekinteni, és a II. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

16. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2007. november 8-án.

a Tanács részéről

az elnök

R. PEREIRA

MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

2001/792/EK, Euratom tanácsi határozat	Ez a határozat.
1. cikk (1) bekezdés	1. cikk (1) bekezdés
1. cikk (2) bekezdés első és második albekezdések	1. cikk (2) bekezdés első és második albekezdések
1. cikk (2) bekezdés harmadik albekezdés	(4) preambulumbekkezdés második mondat
1. cikk (3) bekezdés bevezető mondat	2. cikk bevezető mondat
1. cikk (3) bekezdés első francia bekezdés	2. cikk 1. pont
1. cikk (3) bekezdés második francia bekezdés	2. cikk 2. pont
1. cikk (3) bekezdés harmadik francia bekezdés	2. cikk 3. pont
1. cikk (3) bekezdés negyedik francia bekezdés	2. cikk 4. pont
1. cikk (3) bekezdés ötödik francia bekezdés	2. cikk 5. pont
1. cikk (3) bekezdés hatodik francia bekezdés	2. cikk 6. pont
—	2. cikk 7. pont
—	2. cikk 8. pont
—	2. cikk 9. pont
—	2. cikk 10. pont
1. cikk (3) bekezdés hetedik francia bekezdés	2. cikk 11. pont
—	3. cikk
2. cikk (1) bekezdés	6. cikk (1) és (2) bekezdés
2. cikk (2) bekezdés	6. cikk (3) bekezdés
3. cikk bevezető mondat	—
3. cikk a) pont	4. cikk (1) bekezdés
3. cikk b) pont	4. cikk (2) bekezdés
—	4. cikk (3) bekezdés
3. cikk c) pont	4. cikk (6) bekezdés
3. cikk d) pont	4. cikk (4) bekezdés
—	4. cikk (5) bekezdés
—	4. cikk (7) bekezdés
3. cikk e) pont	4. cikk (8) bekezdés és 11. cikk
4. cikk, bevezető mondat	5. cikk bevezető mondat
4. cikk a) pont	5. cikk 1. pont
4. cikk b) pont	5. cikk 2. pont
—	5. cikk 3. pont
4. cikk c) pont	5. cikk 4. pont
4. cikk d) pont	5. cikk 5. pont
4. cikk e) pont	5. cikk 6. pont

2001/792/EK, Euratom tanácsi határozat	Ez a határozat.
4. cikk f) pont	5. cikk 7. pont
4. cikk g) pont	5. cikk 8. pont
4. cikk h) pont	5. cikk 9. pont
—	5. cikk 10. pont
—	5. cikk 11. pont
5. cikk (1) bekezdés	7. cikk (1) és (2) bekezdés
5. cikk (2) bekezdés	7. cikk (3) bekezdés
5. cikk (3) bekezdés	7. cikk (4) bekezdés
5. cikk (4) bekezdés	7. cikk (5) bekezdés
5. cikk (5) bekezdés	7. cikk (6) bekezdés
6. cikk első albekezdés	8. cikk (1) bekezdés
6. cikk második bekezdés	8. cikk (2)–(9) bekezdések
—	9. cikk
7. cikk	10. cikk első albekezdés
—	10. cikk második albekezdés
8. cikk (1) bekezdés	—
8. cikk (2) bekezdés bevezető mondat	12. cikk bevezető mondat
8. cikk (2) bekezdés a) pont	12. cikk 1. pont
8. cikk (2) bekezdés b) pont	12. cikk 2. pont
8. cikk (2) bekezdés c) pont	12. cikk 3. pont
8. cikk (2) bekezdés d) pont	12. cikk 4. pont
8. cikk (2) bekezdés e) pont	12. cikk 5. pont
—	12. cikk 6. pont
—	12. cikk 7. pont
8. cikk (2) bekezdés f) pont	12. cikk 8. pont
8. cikk (2) bekezdés g) pont	12. cikk 9. pont
9. cikk (1) bekezdés	13. cikk (1) bekezdés
9. cikk (2) bekezdés	—
9. cikk (3) bekezdés	13. cikk (2) bekezdés
9. cikk (4) bekezdés	
10. cikk	14. cikk
—	15. cikk
11. cikk	—
12. cikk	16. cikk